

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.009/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: kamarai jogtanácsos) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.110/2022/12. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. május 1. napjától 2021. május 31. napjáig tartó időszakban a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot az alperes szolgálati hely állományában, az KMB Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport). A felperes működési körzete település 1 településre, a KMB csoport működési körzete e településen kívül további 15 településre terjedt ki.

[2] A felperes ezen időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési területén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, határátkelőnél ellenőrzési feladatokat, átkísérést, elővezetést, ideiglenes megelőző távoltartási és szabálysértési őrizetbevételt elrendelő határozat készítése feladatokat, helyi fokozott ellenőrzéseken vett részt, valamint különösen indokolt, késedelmet nem tűrő intézkedéseket fogantatosított ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[3] A felperes keresetében a 2018. május 1. napjától 2021. május 31. napjáig tartó időszakra – 2018. augusztus, szeptember, október, november és december hónapok kivételével – (a továbbiakban: perbeli időszak) bruttó 927.616 forint megbízási díj és annak 2019. november 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II.20.) ORFK utasítás, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. Hangsúlyozta, hogy a perbeli időszakban a körzeti megbízotti és a KMB csoport működési körzetében, valamint azon kívül is rendszeresen ellátott a szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatokat, járőrszolgálatot, az államhatáron határrendészeti feladatokat, átkíséréseket, kísézői, szabálysértési előkészítő eljárási és ideiglenes távoltartási feladatokat. Előadta, hogy járőrszolgálat nem tartozott a munkakörébe, adott esetben egyes (pl. kísézői) feladatok tiltottak is voltak. Az államhatáron ellátott határrendészeti tevékenység sem tartozott a feladatai közé, a Szlovák Köztársaság pedig nem schengeni külső határ, így a KMB Szabályzat nem volt alkalmazható. A hivatkozott szolgálati feladatok ellátásáról tételes kimutatást csatolt. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatelljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatta. Állította, hogy a felperes a perbeli időszakban kizárólag a munkaköri leírásában felsorolt, a tevékenységét szabályozó jogszabályok, valamint belső norma előírása szerinti körzeti megbízott beosztáshoz tartozó feladatokat látta el. A KMB Szabályzat 15. pontja szerint a felperes működési körzete a KMB csoport működési körzete volt, viszont a KMB Szabályzat 21. pontja alapján működési körzetén kívül is jogszerűen

elláthatta megbízási díj nélkül a megjelölt feladatokat. A felperes tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 24. pontját, mert az nem járőrszolgálatot említ, hanem járőrrel közös közterületi szolgálatot, amely a KMB Szabályzat 2. pontjában általánosan, az 50. - 63. pontjaiban részletesen meghatározott körzeti megbízotti szolgálat keretében ellátandó rendészeti feladatokba sorolandó. A felperes a KMB Szabályzat 57-59. pontjainak helyes értelmezése szerint a határrendészeti feladatokat a működési körzetén kívül is elláthatta. A felperest nem osztotta be és nem vette igénybe tilalmazott fogda vagy kísézői szolgálatba, a szabálysértési előkészítő eljárással összefüggő feladatok a KMB Szabályzat 63. pontja alapján nem köthetők működési körzethez, az ideiglenes megelőző távoltartási feladatok pedig körzeti megbízotti feladatként szerepelnek a KMB Szabályzatban. A megbízási díj felperes által igényelt összegét számszakilag nem kifogásolta, annak mértékét viszont eltúlzottnak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti 927.616 forint megbízási díj, valamint annak 2019. november 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a BMr1. 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 10. § (2) bekezdésében, a KMB Szabályzat 2., 3.d), 15., 18., 20-22., 24- 25., 31., 37., 57-58., 60-63.,70. pontjaiban, továbbá a Járőr Szabályzat 4., 5., 7., 10. és 60. pontjaiban foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt okiratok, valamint a perhez csatolt – tanú 1 és tanú 2 tanúvallomásait tartalmazó 103.K.700.446/2021/17. számú, 21. sorszámu, 103.K.700.403/2021/7. számú és a 103.K.700.537/2021/6. számú – jegyzőkönyvkivonatok, mint bizonyítékok alapján állapította meg. A KMB Szabályzat fogalommeghatározásai alapján megállapította, hogy a felperes működési körzete település 1 település, a KMB Csoport létrehozása nem eredményezi az eredeti működési körzet megváltoztatását, kibővülését. Rögzítette, hogy a töretlen bírói gyakorlat értelmében a hivatásos állomány tagjának az általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg, ez a munkakör kereteit nem lépheti túl. A KMB Szabályzat egyértelműen kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok, a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. Rögzítette, hogy a felperes a perbeli időszakban az alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően teljesített rendszeresen járőri feladatokat a működési körzetében, illetve a KMB csoport működési körzetében és azon kívül, számos esetben nem járőrrel közösen, illetve egyedül, ami beosztásától eltérő, többletfeladat ellátásnak minősült. Rámutatott, hogy a határrendészeti, átkísérési, kísézői beosztás feladatai a szolgálati beosztásba nem tartozó feladatellátások, többletfeladatok, melyek egyben tilalmazottak is a körzeti megbízott számára. A szabálysértési őrizetbevételi határozat és az ideiglenes távoltartást elrendelő határozat elkészítését szintén többletfeladatnak minősítette. Hangsúlyozta, hogy a felperes által a fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmával ellátott feladatok nem feleltek meg a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltaknak, az alperes nem bizonyította, hogy a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK)

általi küldések valamennyi alkalommal különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek. Hivatkozott a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletében foglaltakra, azzal, hogy a különleges jogrend időszakára is jogosult a körzeti megbízott a megbízási díjra, ha nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen vonja el őt a munkáltató a működési körzetéből. Kiemelte, hogy a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.). Megállapította, hogy a többletfeladatok elrendelésére egyrészt a létszámhiány miatt, másrészt a különleges jogrendből fakadóan került sor, a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján egyaránt megalapozottnak ítélte. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, 45. §-át, a BMr2. 10. § (2) bekezdését, a – tévesen BMr2.-ként megjelölt – BMr1. 2. számú mellékletét, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, valamint téves értelmezésként a KMB szabályzat és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) egyes pontjait hivatkozva.

[7] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott, a tényállás [8], [12] bekezdései alatt olyan megállapításokat tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el a TIK utasítása alapján. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A felperes csupán azt kifogásolta, hogy e feladatokat működési körzeten kívül is ellátta. Önmagában az alapján, hogy esetlegesen a működési körzeten kívül is ellátott ilyen feladatot, nem jelenthető ki megalapozottan, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott el. A TIK ügyeletvezetője a teljes, aktuálisan szolgálatot teljesítő személyi állomány vonatkozásában gyakorolja az utasításadás jogát, következésképpen megalapozatlan, hogy a TIK utasítása alatt ellátott feladatok kizárólag járőr beosztásba tartozó feladatok lennének. Abból pedig, hogy a felperes szolgálati helyén a perbeli időszakban több járőri és járőrvezetői státusz betöltetlen volt, nem vonható le olyan következtetés, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az alacsony létszám miatt nem tudták ellátni a járőri munkát. Állítása szerint a járőri állomány tevékenységének

értékelése körében az elsőfokú bíróság a hatáskörén jogszabálysértő módon túlterjeszkedett, mert nem képezte a per tárgyát annak vizsgálata, hogy a járőri állomány a feladatát miként tudta ellátni. Hangsúlyozta, hogy a létszámhiány önmagában nem igazolja a megbízási díjra való jogosultságot. Állította, hogy a felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja értelmében jogszerűen elvonható volt. Nem járőri feladatokat láttatott el a felperessel, valamint annak oka nem a járőr létszám hiánya volt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék hibás értelmezése útján, a KMB Csoport létrehozása indokának téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének fogalmát, tévesen értelmezte továbbá a közterületi szolgálat fogalmát is. A közterületi szolgálatellátás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el, legalapvetőbb formája a járőrözés, melyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbi jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként. Tévesnek tartotta azt a következtetést, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. A körzeti megbízottnak tanú által hivatkozott bővebb feladatrendszer indokolja a körzeti megbízott beosztásnak a járőr és járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb jogszabály szerinti besorolását, melyhez magasabb összegű illetmény is társul. E körben a KMB Szabályzat 15., 21., 22., 24. pontjaira hivatkozott, amelyek a körzeti megbízotti feladatellátást (így a közterületi szolgálatot is) a KMB Csoport teljes körzeti megbízotti működési körzetében írják elő, esetlegesen több körzeti megbízott közös szolgálatellátásával. Hangsúlyozta, hogy a felperes az ítéletben foglaltakkal ellentétben nem került beosztásra átkísérési szolgálatba és nem látott el kísézői feladatot, ezért ennek alapján, figyelemmel a végrehajtott átkísérések csekély számára is, nem állapítható meg a megbízási díjra való jogosultsága. Tévesnek és jogszabálysértőnek tartotta a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök fennállását, amikor a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte külön-külön a 21. pontban foglalt esetköröket. Hangsúlyozta, hogy a rendszeresség nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés céljából való elvonás esetén nem mellőzhető a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán amiatt, hogy erre az adott szolgálati napon, vagy adott hónapban már többször, vagy rendszeresen sor került. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy nem igazolta, hogy a TIK küldésekre különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, mert az ezzel ellentétes állítások valóságát a felperesnek kellett volna bizonyítania. E körben megjegyezte, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés nem kizárólag járőri feladat és azt a felperesnek működési körzetén kívül is el kell látnia, egyebekben pedig a felperes küldései megfelelték a KMB Szabályzat 21.pont d) alpontjában foglaltaknak. Kiemelte, hogy a határrendészeti feladatok ellátására kifejezetten a világjárvány miatt elrendelt veszélyhelyzet időszakában került sor, amikor is olyan többletterhek hárultak a rendőrségre, ami kihatott a teljes személyi állományára; azonban mindezt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes részben vitatta a tényállást az elvégzett járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását.

Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként is közterületen kell töltenie, azonban ennek a követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Előadta, hogy az alperes – a feladatok ellátásának elismerése mellett – súlytalanul ragaszkodott ahhoz, hogy kísérfőri beosztásba nem volt beosztva. Ezen feladatok ellátásának annyiban volt jelentősége, hogy azok kifejezetten tiltottak a körzeti megbízottak számára. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, ezért a működési körzeten kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, megjegyezte azt is, hogy az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan a megbízási díj igénye, mert rendszeresen a körzeti megbízotti csoport körzeten kívül is látott el szolgálati feladatokat. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat nem feleltethető meg a járőrszolgálatnak, mert azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. A per alapját képező járőr és egyéb feladatok nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek voltak. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát a körzeti megbízott és a járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. Az alperesi álláspont nem egyeztethető össze a vonatkozó előírásokkal. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott; a különleges jogrendre hivatkozása konkrét tényelőadás hiányában szintén nem fogadható el. Előadta, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[11] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[12] Az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság tényállásának az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszám miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy az szolgálati helyen a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; mivel az ezt meghaladóan tett tényállási megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedett a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete tényállásából [8] bekezdés alatt szereplő megállapítást és az indokolásban ezzel kapcsolatos [114] bekezdés alatt szereplő megállapítást mellőzte; mert a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[13] Az alperes a megállapított tényállás körében azt is vitatta, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot végzett, azonban a per adatai és a beszerzett tanúvallomások alátámasztották a felperes által végzett szolgálati beosztásába nem tartozó feladatok ellátását; ezért az alperes a tényállás ezen részének helytállóságát alaptalanul vitatta.

[14] A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78.§ (2) bekezdése körében nem követett el olyan jogszabálysértést, mely az ügy érdemére kihatott volna.

[15] A tényállás megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB Csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen

meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[16] Az alperes a megállapított tényállás körében nem vitatta a felperes feladatait tartalmazó kimutatást, azonban azzal érvelt, hogy a felperes kísézői feladatot nem látott el, továbbá a rendszeresen ellátott járőri feladatok és járőrszolgálat, valamint a csekély számban előforduló átkísérési feladatok elvégzéséért a felperes nem tarthat igényt megbízási díjra, mivel azok a szolgálati beosztásába tartoztak. Az alperes a fellebbezésében maga sem vitatta, hogy a felperes csekély számban átkísérési feladatokat is végzett, vagyis a felperes a beosztásától eltérően a KMB Szabályzat 25. pontjába ütközően átkísérési feladatokat is ellátott. A felperesnek a körzeti megbízotti működési, és KMB csoporton kívüli járőri, járőrszolgálati feladatok ellátása, az elvégzett átkísérések a beosztásához képest olyan többletfeladat ellátást jelentettek, amely alapján megbízási díjra vált jogosulttá.

[17] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b) c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21.d) alpont vonatkozásában az alperes bár a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következőes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[18] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[19] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

Ezzel összefüggésben egyetértett az ítéltábla a törvényszék ítéletének [95] bekezdésében kifejtettekkel abban is, hogy a határrendészeti feladatok ellátása nem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglaltaknak, az alperes ezen érvelése sem foghatott helyt. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[20] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a működési területén kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[21] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[22] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[23] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a BMr2. 10. § (2) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit

nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[24] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] Az alperes névváltozása az Alaptörvény 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítás F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[28] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. február 7.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Antal Regina s.k.	dr. Rác Krisztina s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró